mord. Lige fra Daniel O'Connell*) hele Vejen frem — til Boer-Krigen og engelsk Arbejderbevægelse — *hvor pletfri var ikke irske Nationalister!* Det er vor moralske Støtte. De er den første irske Leder, som — ved at kaste det samlede Partis Stemmer mod Kvindevalgretsforslaget — har tilsmudset vor Sti. Det drejer sig ikke her om Deres personlige Mening. John Mitchell støttede Opretholdelsen af Negerslaveriet som Privatmand. Havde han gjort det som irsk Folkefører, havde hans Handling dræbt Bevægelsen for den irske Frihedssag.

Naturligvis, der kan være Grunde, som jeg ikke forstaar. Jeg spørger ikke efter dem. *Men, da jeg er en af Deres loyale Tilhængere, ønsker jeg, at De gennem hoslagte Brev faar Lejlighed til at se, hvorledes Deres Handling virker paa »en Samtidig«.*

Hvis De finder det nødvendigt, vil der jo være Lejligheder nok for Dem til en offentlig Forklaring.«

Det omtalte indlagte Brev er til Formanden for Dublins Studenterforening, Hr. Dalton, og lyder:

»Jeg takker for Deres Brev, hvori De anmoder mig om at tale ved Studenternes Møde paa Søndag. Alle irske Nationalister burde være stolte over at deltage i Søndagens Demonstration, og det skal ogsaa glæde mig at tage Plads i Studenternes Tog til Mødestedet. Men jeg maa til min største Beklagelse afslaa at *tale* ved denne Lejlighed. Redmonds Handling: at benytte vort Partis Stemmer til at undlive Kvindevalgretsforslaget, var sikkert et taktisk Skridt, som han som vor ansvarlige Leder var berettiget til at foretage. Men, personlig beklager jeg hans Handling. Som Irlænder *skammer jeg mig* ved Tanken om, at vor Frihedsbevægelse er bleven plettet ved dette skændige Slag mod Arbejdet for Menneskers Frigørelse. Jeg véd ikke, hvorledes jeg skulde bære mig ad med at gennemføre en saa ydmygende Komedie som at tale til Forsvar for Irlands Frihed i et Øjeblik, hvor min Samvittighed bærer paa den Kendsgerning, at min nationale Leder paa mine Vegne har handlet saa skamløst, som sket er.

Af loyale Hensyn ønsker jeg ikke at tale paa det nuværende Tidspunkt, og derved vække Mislyd i vort Parti.

Jeg ønsker samtidig at sige, at jeg tager Afstand fra enhver Beslutning om at udelukke Irlands Kvinder fra denne nationale Demonstrationsfest. Kvinde-Studenterne og Kvinde-Professorerne har ganske samme Rettigheder som andre Medlemmer af Universitetet.«

*) Irsk Folkeleder ca. 1809—1842.

Ved Suppleringsvalget i Aars

blev Kandidaterne interpelleret om Kvindens politiske Valgret af Kirsten Jensen, Formand for D. K.s Aarskreds.

Den valgte Kandidat *J. P. Lillelund,* der tilhører Regeringspartiet, lovede — ligesom de to andre opstillede Kandidater, en Socialdemokrat og en radikal Venstremand, — at arbejde for denne Sags Løsning.

En Handske.

Det Foredrag, Dr. Lis Jacobsen holdt i D. K. K. K. Torsdag den 28. Marts beredte sikkert alle Tilhørerne og ikke mindst Styrelsen en Overraskelse. Vi havde efter Titlen at dømme ventet en historisk Fremstilling af Kvindens Stilling i Samfundet, og vi fik — en Handske kastet til hele den moderne Kvinde-Frigørelses-Bevægelse.

Havde vi paa Forhaand kendt Foredragets Tendens var Dr. Jacobsen ikke sluppet for den Diskussion, hun havde anmodet om at slippe fri for.

Det forekommer mig ret uforstaaeligt, at Dr. Jacobsen kan anse sig for berettiget til at kaste en Handske og samtidig forbyde Modstanderne at tage den op. Jeg har Grund til at tro, at dette senere paa Aftenen stod Doktoren klart, men der kunde ikke godt begyndes paa en Diskussion paa dette Tidspunkt, da over Halvdelen af Tilhørerne havde forladt Mødet.

Estrid Hein,
Formand f. D. K. K. K.

Red. har bragt i Erfaring, at det er Dr. Jacobsens Hensigt at lade Foredraget i sin Helhed komme offentlig frem. Der vil da blive Lejlighed til en Diskussion.